

- "Jamen, sagde du ikke, at Johannes ventede på mig nede på stranden?" Mona ser forvirret ud.

- "Det kan jeg ikke huske. Du må have hørt det, du gerne ville", siger du til Mona.

Du er glad for, at det er mørkt, for du kan ikke lade være med at trække på smilebåndet. Selvfølgelig sagde du det, men Mona er så nem at få til at tvivle på sig selv. Du er næsten ved at grine højt, da du lige kan skimte hendes skuffede ansigt i det svage lys fra den lygte, der sidder på lejrskolens væg. Det ville dog ødelægge hele optrin-

net, så du behersker dig.

- "Ved du så, hvor han er henne?", spørger Mona håbefuldt.

- "Det har jeg ingen anelse om - han sover højst sandsynligt i sin seng. Johannes kunne ikke finde på at rende rundt herude, når vi ikke må", siger du med en nøje afmålt snert i stemmen, så der ikke er tvivl om, at det burde Mona heller ikke.

- "Nå ja, jamen så må du undskylde, at jeg forstyrrede dig. Jeg må have taget fejl".

Mona går slukøret op mod barakken, hvis dør hun lidt efter lister ind ad. Typisk for hende, så lader hun den smække, så det

kan høres over hele. Du ved ikke hvorfor, men du kan ikke lade være med at lave små numre med folk - og specielt Mona, der er så nem at narre. Det bedste er næsten, at du har set Johannes rende rundt herude. Men det er da også helt utroligt, at det dydsmønster er ude, så det kunne lige så godt have været rigtigt. Du går ned mod stranden for at kigge ud over havet. Lidt længere fremme kan du se et omrids af en person, og du går ikke mange skridt, før du også kan skelne, hvem det er. Kristian og dig har været kæresten i et halvt års tid, og det er et af de mest faste forhold i klassen - og du ved, at Kristian aldrig kunne finde på at bryde det. Du leger sommetider med tanken om selv at gøre det, men du kan også godt lide ham, og han er efterhånden blevet en fast del af din hverdag.

- "Hvor er du på vej hen?", hvisker han i den typiske hundehengivne stemme, som han bruger, når der kun er jer to.

Han er en anderledes hård negl, når han er sammen med sine venner fra klassen, men sammen med dig bliver han som blød voks. Han vil altid gøre, hvad du spørger ham om, og det skal jo testes en gang imellem.

- "Ned til stranden. Vil du med?".

Du ved godt, at du ikke engang behøves at spørge, for han vil altid følge efter dig, hvis han kan komme til det.

Kristian begynder at slå smut med nogle sten ud over vandet. Du stirrer skiftevis på ham og på månens genskin i vandet. Det er den perfekte romantiske nat til en tur på stranden. Lidt længere henne kan du se et andet par, men du kan ikke se hvem, det er. Kristian ser ud til at ville sige noget, men så hører I, at der kommer nogen hen mod jer oppe fra skoven. Det er Lise, der kommer gående alene. Kristian tager din hånd, som om han vil beskytte dig - selvom der ikke er den mindste fare.

- "Kommer jeg på et uheldigt tidspunkt?", spørger hun høfligt.

- "Nej", svarer du afkræftende. Du kan mærke, at Kristians håndtryk ændres. Han er vist ikke enig med dig, men det må han finde sig i. Lise er din bedste veninde, og du vil også gerne dele denne aften med hende.

- "Der ellers gang i den", siger du.

- "Ja, det er utroligt, at lærerne ikke har fundet ud af det endnu - nogle larmer mere end en flok børnehavebørn på tur", replicerer Lise tørt.

Du smiler til silhuetten overfor dig, selvom du ved, at hun alli-

gevel ikke kan se dit ansigt, og siger: - "Selv Johannes er ude i aften. Det ser ud til, at månen gør sit indtryk."

Du peger ned mod parret længere nede af stranden.

- "Hvem er det egentligt?"

- "Jeg ved det ikke, men det kan eventuelt være nogle af københavnerne fra hytten længere nede af vejen."

- "Nå, jeg vil smutte op til de andre og

lade jer være

alene",

siger Lise,

og i måne-

lyset kan

du se hen-

des brede

smil.

Du og Lise

blev venner

ca. samti-

dig med, at du blev kæreste med Kristian, og selvom I ikke helt har fundet ud i krogene af hinanden endnu, så ved du, at hun under jer det oprigtigt. Hun er altid ærlig, og hun misunder jer heller ikke, selvom hun ikke selv har en kæreste. Hun går ganske enkelt ikke særlig meget op i det.

Et øjeblik kan du mærke på Kristian, at han tror, at I er alene, men nu kommer paret, der har gået langs stranden hen

forbi jer. Pigen må være en af københavnerne, men drengen genkender du til din forbløffelse som Johnny.

Johnny plejer altid at være meget kæphøj og plat overfor piger, så det undrer dig, at han går sammen med én. Du siger drilsk til ham:

- "Hvad er dét, Johnny? Skal du have afprøvet alt det, som du har set i dine pornoblade med

hende der?

Alt det, som du har gået og fortalt os om, at du gør ved piger?"

Kristian, der stivnede ved dit kald af Johnny, råber efter ham:

- "Nå, Johnny - hvornår skal du have hende i høet? Der er vist gået lidt længere tid, end du siger du bruger. Er det ikke bare tage hende på patterne og røven, og så er den hjemme?"

Johnny fortrækker hurtigt, og du spekulerer lidt over det, som Kristian sagde. Det ligner ham ikke at råbe op, men Johnny må have ramt et eller andet nede i ham. Du foreslår, at I går op mod lejrskolen igen. Kristian kan ikke lade være med at sige

ja.

På vejen op mod barakken vender du dig mod ham og siger:

- "Kristian? Vil du ikke banke på lærernes vindue?"

Han spørger lidt forundret hvorfor, men du turer bare videre med, om han ikke godt vil gøre det for din skyld, indtil han giver sig. Du ved, at han vil gøre alt for dig, men du vil også gerne have bevis for det - nok en gang.

Da Kristian er forsvundet op ad stien, går du selvtilfreds efter. Pludselig kommer der en silhuet ud af mørket lige foran dig, og du giver et lille skrig fra dig af bare forskrækkelse.

- "Undskyld, det var ikke meningen, men jeg har lige fundet den her fugleunge", siger Jakob, som tydeligvis er ked af, at han har forskrækket dig. Din nysgerrighed overvinder din forskrækkelse.

- "Fugleunge? Må jeg se?"

Han holder sine hænder frem, der viser sig at indeholde en lille dunet skabning, der bare er noget af det sødeste, som du længe har set. Da du kigger op på ham, mødes jeres blikke og fastlåses. Du fornemmer hans duft, som er noget landlig, men alligevel behagelig. Et eller andet sted kan du fornemme hans store kærlighed for dyr, og pludselig

ønsker du, at han skal have det på samme måde med dig. En ide opstår i dit hoved og får næring af nogle undefinerbare følelser, der er dukket op af intet. Ideen får en masse nye til at opstå, og du stiller dig helt hen til Jakob og kigger ham i øjnene. Du kan et øjeblik fornemme rådvildhed hos ham, hvilket du tager som grønt lys og siger:

- "Jakob...skal vi komme sammen?"

Du kan mærke, hvordan en hel masse ting kaster hans jeg frem og tilbage inden i ham. Til sidst spørger han:

- "Men er Kristian og dig ikke kærester?"

Det lykkes dig at se meget ked ud af det, idet du siger, at han lige har slået op. For at gøre dine intentioner helt tydelige stiller du dig tæt ind til ham. Let tøvende kysser han dig på munden.

- "Men du skal ikke sige det her til alle, Jakob. Jeg vil gerne holde det for os selv lidt endnu", siger du stille.

Han samtykker og går stille op ad stien stadig med fugleungen i hænderne. I dit hoved farer tanker rundt, men en ting bliver ved med at vende tilbage: Du har to kærester. To drenge bejler om din gunst. Det er helt fantastisk, og du dirrer indvendig af fryd.

Mette er en pige på 14 år, der går i 7.C på en skole i det indre Århus. Hun bor sammen med sin mor i en lille lejlighed. Forældrene er skilt, og faren bor sammen med sin nye kone. Mette har to ældre søskende: En storesøster, der er flyttet hjemmefra, og en storebror, der går på gymnasiet.

Mette klarer sig okay i skolen, men er ikke overvældende. Det har heller ikke hendes primære interesse, men for ikke at skuffe sin mor, sørger hun dog for at følge med i undervisningen. Det hjælper også, at hun ofte laver lektier sammen med veninderne.

Mette er medlem af gruppen af piger, som står i spidsen for klassen. Hun ved godt, at hun primært er med på de andres nåde, og hun prøver at gøre opmærksom på sig selv ved at spille alle ud mod hinanden. Disse små spil morer hende også - den viser, at hun er dem overlegen.

Der er dog for tiden en splittelse i gang i pige-gruppen, hvor Anne Sofie er begyndt at udfordre Lises (der er Mettes bedste veninde) autoritet som klassens leder. Dette går ikke stille for sig, selvom der endnu ikke har været nogen åben konfrontation, ud over at Anne Sofie inviterede nogle drenge med til en pige-aften hos Lise for nylig - og det var selvom hverken Lise eller Mette brød sig om det. De sagde dog ikke noget, for så ville de jo for alvor tabe ansigt, men under overfladen kogte de begge af raseri. I denne konflikt tager Mette ubetinget Lises parti, og gør alt for at støtte op om hende. Det gør hun især fordi, at det først er for nylig at de to er blevet bedste venner, og derfor føler Mette at hun må vise sit værd. Tidligere var Kirsten bedste veninde med Lise, men hun har nu skiftet til Anne Sofie; og man kan selvfølgelig kun gisne om, hvilke klamme medløbertendenser, der ligger bag det valg...

Rollespilstips

Vær intrigant. Stil hele tiden udfordringer til Kristian til at bevise hans kærlighed til dig. Indlad dig ikke med dem i klassen, der ikke er højt på strå - medmindre du kan spille dem et trick. Sørg for at skabe noget turbulens omkring din person, der fortæller de andre, at du er der.

Kristian: Din kæreste gennem et halvt år, som vil gøre alt for dig. Kristian er en del af det hårde slæng i klassen, men klart den stille i dette selskab. Dette er en af grundene til, at du er kommet ind i varmen hos de piger, der bestemmer. Bag den hårde facade er der dog en usikker sjæl, der gerne vil støttes og ledes. Du tager gerne denne plads. Du står med tøffelen i dette forhold, og det er I vist begge klar over. Du kan godt lide ham og hans måde være på, og du har svært ved at forestille dig ikke at være kæreste med ham. Selvom han nærmest forguder dig, så har han dog også en grænse. Han er glad for at gå hånd i hånd og måske kysse lidt, hvis der ikke andre, men han vil ikke gå længere. Du har sommetider prøvet presse den længere, men han finder altid en udvej til at undgå det. Det kan sommetider godt irritere dig lidt, men man kan jo heller ikke få alt - men man kan prøve...

Udklædningstips

Noget 70'er-smart. Mette ved, hvad der holder, og hvad der ikke gør. Men der er ikke så mange penge at gøre med i familien, så noget af tøjet er måske en smule gammelt.

Jakob: Din nye hemmelige kæreste. Hans enspændernatur og selvstændighed er så anderledes end Kristian, at du helst ville kunne støbe de to sammen. Du kan dog ikke rigtig finde ud af, hvem af dem, der er mest attraktiv. Kristian vil gøre alt for dig, men er også noget forudsigeligt, mens Jakob er det overraskende og spændende. Du har også fundet ud af, at selvom man ikke tænker nærmere over ham i skolen, så laver han en masse derhjemme, som er virkelig spændende. For eksempel alle de dyr han passer hjemme i sine forældres have. Du er dog også klar over, at Jakob ikke er så populær i klassen, så du ville nok ikke være så in, hvis du blev kæreste med ham, og det ville du have svært ved at acceptere. Der er også et eller andet ved at have to kærester på en gang, men du ved godt med dig selv, at det ikke holder i længden - specielt, hvis de finder ud af det. Du har bedt Jakob holde lav profil, men da han er mere progressiv en Kristian vil han sikkert gerne snart have lidt mere ud af det. En afgørelse er vist uundgåelig.

Lise: Din veninde, der er den ene af de to, som styrer klassen. I blev først venner efter, at du var blevet kæreste med Kristian, men I er begyndt at bruge meget tid sammen. I er dog ikke kommet helt ind under huden på hinanden endnu, men det går stærkt fremad. Lise er den type pige, der har alt, og som ikke selv kan se det. Du ville helt vildt gerne have alle hendes penge, tøj, et par forældre, der vil gøre alt for hende og en bedårende lillesøster, som hun dog ikke ser ud til at være for vild med. Det forstår du ganske enkelt ikke. Den slags kan gøre dig fuldstændig blød i knæene. Hvis man skal være noget i Lises øjne, så er man nødt til at kunne begå sig rigtigt ligegyldigt hvad. Hun er selv mester i at klare alle situationer uden overhovedet at blinke med øjnene.

Viggo Emil (V.E.): Kristians gode ven, som han altid inviterer med når I skal være sammen. Du forstår ikke, hvorfor han gør det, men V.E. er da en okay fyr, om end ikke den mest spændende. Det eneste, han virkelig har at byde på, er sladder, hvor han dog også udmærker sig. Hvis man lytter efter, hvad V.E. siger, så ved man, hvad der foregår i klassen; noget du ofte har draget nytte af. Det var V.E., der bragte jer sammen, så i den henseende skylder I ham noget. V.E. er dog også en god ven af Jakob, så for øjeblikket er han lidt farlig i dine øjne. Han kan gøre dit liv til et helvede, hvis han vil, og du kan ikke forhindre ham i det.

Anne Sofie: Den anden styrende pige i jeres klasse og en tæve efter din mening. Problemet er nok, at du ser lidt op til hende, for hun formår at styre alt, hvad hun kommer i nærheden af, og hun kan slippe godt fra at gøre det, som I andre ville få en skideballe for. Hun virker dog ikke til at kunne lide dig og betragter dig vist mest som en opkomling, hvilket gør det hele meget værre. Du er meget ømtålelig over din position, og så længe hun ikke anerkender den, så vil der være is mellem jer. Anne Sofie udfordrer en gang imellem Lises position som den opkomling, som hun selv er. Du kan ikke gøre så meget ved det ud over at støtte op omkring Lise.

Kirsten: Anne Sofies duksepige, som altid følger i hælene på hende og snakker hende efter munden. Du kan ikke rigtig tage, at Anne Sofie synes så godt om hende, når du er så meget bedre end Kirsten. Hun var tidligere Lises veninde, men de gled fra hinanden, og Kirsten deserterede over til Anne Sofie. På en måde kan man godt sige, at du har overtaget Kirstens plads, men du synes, at du gør meget mere end det. Lise er dog vist ikke kommet sig over den tidligere venindes forræderi.

Jørn: En dreng, der går en del sammen med jeres pigegruppe. Der er ikke meget mandfolk over ham, men han er meget flink, og I tager ham tit med i jeres diskussioner. Der er ting, som man ikke ville sige i andre drenges nærvær, som man ikke har problemer med at sige til ham, og mange gange kan han hjælpe en. Han er en rigtig god ven. Han går også en del sammen med Jakob og V.E., så han kender måske også til dit nye forhold.

Maria: En meget stille pige, der også går sammen med jer. Hun bruger dog også en del tid sammen med hendes veninde, Helle. De laver hele tiden lektier sammen. Du ved ikke rigtig, hvad du skal mene om Maria, for på den ene side er hun usigeligt kedelig, men på den anden side er hun ikke en, som man gider generere. Det ville svare til at sparke til en kattekillling.

Helle: Klassens stræber, som altid skal fedte for lærerne. For eksempel er hun festudvalgets formand, selvom hun næppe har lavet en skid. Der ikke rigtig nogen i klassen, som gider at have noget med hende at gøre ud over Maria. Du må tilstå, at hun har en vis magt over lærerne; I ville aldrig have fået lov til at holde festen, hvis det ikke var hende, der havde spurgt, men det får dig ikke til at synes mere om hende.

Mona: Klassens klumpedumpe, der aldrig kan finde ud af at begå sig. Derfor er hun også yndlingsoffer og syndebuk. Hun er grim, latterlig og siger de dumme ting. Hun prøver hårdt at være lige som jer andre, men alt hvad hun gør, har et forkert skær over sig. Du elsker at udnytte det, for det sætter ligesom det hele i perspektiv. Der er folk, der kan begå sig, og så er der taberne.

Phillip: En af Kristians venner og leder af det hårde slæng, som Kristian tilhører. De bruger meget tid på at spille seje, rode med deres knallerter og genere de mindre klasser. Du synes, at han er lidt sej, men en gang imellem bliver han også for meget. Hans syn på piger er fuldstændigt absurd; han tænker kun på bryster og bagdele. Der er dog ikke nogen, der har set ham rent faktisk score nogen, selvom et par piger – mest fra de lidt yngre klasser – der har prøvet at lægge op til ham, men han afviser dem. Det sætter ham selvfølgelig bare i højere kurs.

Johnny: Hvis Phillip sommetider er irriterende, så er Johnny, Phillips højre hånd, direkte ulidelig. Han har ingen brikker at flytte rundt med, men det forhindrer ham ikke i at bralre op. Derfor var det også pudsigt at se ham gå hånd i hånd med den københavnske pige på lejrskolen. Du ville egentlig slet ikke have forestillet dig ham sammen med en pige – meget modsat hans egne pralerier.

Frederik (Frede): Klassens tykke dreng, som altid formår at komme galt af sted. Et eller andet sted kan han dog gøre det med så meget stil, at han mange gange rent faktisk er morsom. Man kan ikke lade være med at holde lidt af ham. Han går også sammen med V.E., Jacob og Jørn, men du tror ikke, at nyhederne er kommet så langt. Håber du.

Lars: Anne Sofies kæreste, som er en totalt lækker fyr. Han spiller håndbold på højt plan inde i Århus KFUM, hvor han er topscorer på sit hold. Du er dog sommetider raget lidt uklar med ham, for han kan ikke lide, når du kører lidt på taberne i klassen. Hvorfor, han har et problem med det, kan du ikke se.

Karl Johan (Svamp): Klassens nørd, som altid skal gå og kloge den. Du elsker at droppe en syrlig bemærkning om hans kiksede udseende eller manglende kontakt til piger. Han tror sig så klog, men han er fuldstændig fortabt i sine bøger, at han intet har lært om verden. Hvad nytte er hans underlige teorier og kedelige forklaringer? Intet, de får ham bare længere ned i sølet.

Ole: En ny dreng i klassen, som ikke lige er til at bestemme. Det svæver stadig lidt, om han er med på noderne eller om han er en taber, men indtil videre er nyhedsinteressen i hvert fald med til at give ham noget status. Han kommer inde fra Nørrebro i København, så han skulle have gode muligheder for at blive en markant person i klassen.

Johannes: Det siger alt om ham, at han er den eneste, der vil gå sammen med Mona. Hans forældre må have byttet om på hans hovedpude og Bibelen, for han er fuldstændig skudt med religion og det hele. Det er gør det dog så meget sjovere at provokere ham, for man kan se, at det rammer dybt i ham.

Christopher: En flippet fyr, som det er umuligt at sige noget ubehageligt til. Du har ofte prøvet, men han smiler bare og trækker på skuldrene. Hans forældre bor i kollektiv, og han får vist lidt af hvert fra den kant, men når du tænker lidt over det, så er han egentlig en okay fyr om end underlig.

Arne: Hangaroud til det hårde slæng, som dog ikke ser ud til helt at ville acceptere ham. Du finder ham rimeligt uinteressant. Det eneste, som man hører fra hans side, er, at nu har hans søsters klasse gjort det og det. Man lukker til sidst ørerne på forhånd.